

Magyarország Alkotmánybírósága

Budapest

Donáti u 35/45

1051

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG			
Ügyszám:	10/1388-2/2016.		
Érkezett:	2016 AUG 26.		
Példány:	1	Kezelőiroda:	IV/1388-1/2016
Melléklet:	0 db		21

Fenti számú felhívása kapcsán mellékelten az alapkérelemmel összedolgozva csatolom a kiegészítést, amelyet a dőlt betűs kisedés tartalmaz

[REDACTED] volt felperesek az Alaptörvény 24.cikk.2.bek.) d.) pontja és a 2011.évi CLI Tv 27.§.a-b.) pontjai alapján

alkotmányjogi panasszal

élünk, a PKKB 26.P.52.683/2014/3 sz ítélete, a Fővárosi Törvényszék 56.Pf.639.459/2014/5, ítélete, továbbá a Kúria Pfv. III. 21.899/2015/8 sz ítélete- - kézbesítve: 2016.06.17-én- kapcsán, mert az Alaptörvényben biztosított jogunknak a sérelme következett be: A jogorvoslati lehetőségek ki lettek merítve.

Indítványozzuk a fenti számú sz határozatok megsemmisítését a 2011.évi CLI Tv 43.§.(1.) és (4.) bekezdése alapján

Személyes adataink nyilvánosságra hozatalához nem járulunk hozzá

A 2011. évi CLI Tv. 52.§ (1a.)

a.)pontja alapján indítványunkban hivatkozunk az

Alaptörvény B. Cikk (1.) bek.: Magyarország független demokratikus jogállam

Alaptörvény V. Cikk : Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerintilletve a tulajdona ellen intézett vagy ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához

Alaptörvény XIII.Cikk.(2.) bek...Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet

Alaptörvény XV. Cikk A törvény előtt mindenki egyenlő, Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés nélkül biztosítja.

Alaptörvény 28. cikk: A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Alaptörvény XXVIII. Cikk (1.) bek mindenkinek joga van... valamely perben jogait és kötelezettségeit... a bíróság tisztességes eljárásban bírálja el.

Alaptörvény XXVIII. Cikk (7.) bek Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslással éljen az olyan bírósági ...döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sérti

Kérjük, hogy a végrehajtást felfüggeszteni szíveskedjenek

1.b.)

b.) Az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege:

1.b.)

Az indítványozók ingatlantulajdonosok a [REDACTED] utcában, amelyre az I.r alperes rávezette a közúti járműforgalmat, amelynek következtében a forgalom jelentősen megemelkedett, ezért jelentős környezetszennyeződés alakult ki, amely miatt az iü. szakértői vélemények szerint az ingatlantulajdon értéke jelentős mértékben csökkent, mivel a korábbi kertvárosias környezet megváltozott. Az I.r. alperes, mint a perbeli utca kezelője felelőssé vált az ingatlantulajdon értékének csökkentéséért. Az ingatlanforgalmi szakértő az egyes ingatlanokban bekövetkezett kár összegét igen jelentős mértékben megállapította arra, hivatkozással, hogy azt a jelentős forgalomemelkedés okozta.

Az indítványozók szerint feleslegesen kirendelt forgalomtechnikai szakértő felülbírálta az ingatlanforgalmi szakértőt és a károsodásért felelős I.r alperes mellett a közvetlenül nem érdekelt az autópálya túloldalára települt multi cégekre telepítette a kárfelelősség nagyjából felét.

A szakértők a II.r alperes közrehatását 5-10%-os mértékre becsülték.

A II.r alperes a perbeli utcát környező utcákra fekvőrendőröket helyezett el, amely a perbeli utcára terelte így tovább növelte az utca leterhelését és az ingatlantulajdonok károsodásának mértékét

A PKKB, a Fővárosi Törvényszék és a Kúria is megsértette az I.r. alperes vonatkozásban többek között az 1988-évi I. tv - nek azt a szakaszát, amely az út kezelőjét teszi felelőssé a közút melletti ingatlanokban a forgalom okozta kárért való felelősséget.

Az ítéletek a II.r alperes tekintetében megsértették a Ptk 326.§.(2.) bek.ben. foglalt azon jogszabályt mely szerint a kárért való felelősség elévülése megkezdődik a kár keletkezésének időpontjában, de nyugszik addig, amíg a károsult menthető okból nem kerül olyan helyzetbe, hogy igényét érvényesíteni tudja. A károkozó személyének nem ismerete, a károsodás oka és okozója azok a körülmények, amelyek alapján a jogosult olyan helyzetbe kerül, hogy jogilag lépni tudjon. Ezt a körülményt támasztja alá a PK 51, továbbá a Pk 267 Irányelvek. A felperesek ezt az iü. forgalomtechnikai szakértő véleményéből tudták meg, és azt követően egy éven belül érvényesítették igényüket.

A keletkezett kár csak egy részének megítélésével megsértették a Ptk. 100.§' és a 339.§-ban foglaltakat, figyelemmel a Ptk 355.§.(1.) bek-ben- foglaltakra, amellyel megalapozták az alkotmányos alapelv az egyenértékűség elvének megsértését.

A Pp. 247.§.(1.) bekezdésének jelenleg hatályos változatát 2011.III.1- utáni indult ügyekben kell alkalmazni. A bíróságok megsértették az Alaptörvény B, Cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog – a jogszabályok visszaható hatályú alkalmazásnak tilalmát illetve a XV Cikk-ben foglalt diszkrimináció tilalmát, amikor az indítványozók ügyére alkalmazták a felhívott jogszabályváltozást.

(2010.évi CLXXXIII. Tv 116.§ Hatályos 2011.III.01-től 2010.évi CLXXXIII. Tv 178.§ : E törvénynek a Pp.-t módosító rendelkezéseit - az ügyek ésszerű időn belül való elbírálásának biztosítása érdekében másik bíróság kijelölésére vonatkozó rendelkezés kivételével -, valamint 168-170. §-át a törvény hatálybalépése után indult eljárásokban kell alkalmazni.)

c.) Az Alkotmánybíróság által vizsgálendő jogszabályi rendelkezés, bírói döntés
A PKKB 26.P.52.683/2014/3, a Fővárosi Törvényszék 56,Pf 639.459/2014/5. sz és a Kúria Pfv.III.21.899/2015/8 sz ítéletei alkotmányellenessége vizsgálata és azok megsemmisítése

e.) Indokolás, hogy a felhívott bírói döntések miért ellentétesek a felhívott Alaptörvényi rendelkezésekkel:

Az Alaptörvény B. Cikk (I.) bekezdés: Magyarország független demokratikus jogállam

A visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalma

A jogbiztonság követelménye az Alkotmánybíróság értelmezésében a jogalkotó kötelezettségévé teszi azt, hogy a jogszabályok világosak, egyértelműek és működésüket tekintve kiszámíthatóak, előreláthatóak legyenek a jogszabályok címzettjei számára. A kiszámíthatóság és az előreláthatóság követelményéből vezette le a visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalmának alkotmányos elvét. [34/1991. (VI. 15.) AB határozat, 11/1992. (III. 5.) AB határozat, 28/1992. (IV. 30.) AB határozat]

Következetes alkotmánybírósági gyakorlat alakult ki a tekintetben is, hogy valamely jogszabály nem csupán akkor minősülhet az említett tilalomba ütközőnek, ha a jogszabályt a jogalkotó visszamenőlegesen léptette hatályba, hanem akkor is, ha a hatálybaléptetés nem visszamenőlegesen történt ugyan, de a jogszabály rendelkezéseit – erre irányuló kifejezett rendelkezés szerint – a jogszabály hatálybalépése előtt létrejött jogviszonyokra is alkalmazni kell. [57/1994. (XI. 17.) AB határozat]

normavilágosság

A jogbiztonság megköveteli, hogy a jogszabály szövege értelmes és világos, a jogalkalmazás során felismerhető normatartalmat hordozzon. A normavilágosság sérelme miatt alkotmányellenesség akkor állapítható meg, ha a szabályozás a jogalkalmazó számára értelmezhetetlen, vagy eltérő értelmezésre ad módot és ennek következtében a norma hatását tekintve kiszámíthatatlan, előre nem látható helyzetet teremt a címzettek számára, továbbá szubjektív, önkényes jogalkalmazást teremt. [26/1992. (IV. 30.) AB határozat]

A határozatok azzal, hogy az utólagosan hatályba lépő módosulást, önkényesen jogszabályi kötelezettség nélkül alkalmazták, megsértették a jogbiztonság és a tisztességes eljáráshoz való jog elvét

Az Alaptörvény V.Cikk

Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy mindenkinek joga van a tulajdonhoz. A tulajdon jogi fogalmát és tartalmát általában nem közvetlenül az

Alaptörvény, hanem a más jogi normák határozzák meg. Az Alaptörvény által védett jogok körét és tartalmát ugyanakkor az Alaptörvény alapján kell megállapítani. Ez az ellentmondás nehézséget jelent a tulajdonként védett jogosítványok meghatározásakor. Az ellentmondás úgy oldható fel, hogy az Alaptörvény tulajdonhoz való alapjogként a jogszabályok által meghatározott tartalommal elismert, konkrét időpontban fennálló konkrét jogosítványokat védi: a törvényhozás a tulajdonhoz való alapvető jog alapján általában köteles tiszteletben tartani azokat a jogosultságokat, amelyek az alkotmányos értelemben vett tulajdonhoz való alapvető jog összetevői

A régi és az új Ptk tulajdonvédelmi szabályai többek között a szerződésen kívül az ingatlan tulajdonjogban okozott kár megállapításának feltételeiben és a kár megtérítésében nyilvánul meg.

A tulajdonhoz való jog - azon belül a tulajdonjog részjogosítványainak - korlátozása akkor alkotmányellenes, ha az elkerülhetetlen, tehát kényszerítő ok nélkül történik, továbbá, ha a korlátozás súlya a korlátozással elérni kívánt célhoz képest aránytalan. Az állam egyfelől - az alkotmányos kivételek lehetőségétől eltekintve - köteles tartózkodni a magán- vagy jogi személyek tulajdonosi szférájába való behatolástól, másfelől köteles megteremteni azt a jogi környezetet, azt az intézményi garanciát, amely a tulajdonhoz való jogot diszkrimináció nélkül működőképessé teszi. {3009/2012. (VI. 21.) AB határozat, Indokolás [50]}

Jelen ügyben a közúti járműforgalom megemelkedése, a nagyobb forgalomhoz köthető és a korábbihoz viszonyított súlyos környezetterhelés alkotmányellenesen támadta a tulajdonjogot, mert a tulajdonost az ingatlan korábbi környezetéhez képest-csendes kertvárosias jelleg- jelenősen megváltozott módon zavarta és zavarja a birtoklásban és egyben az ingatlan használatában, többek között azzal, hogy az ingatlan beépítetlenrészén történő tartózkodás a korábbi állapotokkal szemben a zaj és levegőszennyezés miatt szinte lehetetlen

A tulajdonba történő beavatkozás nem volt elkerülhetetlen, mert az útépítés jelenlegi technikai lehetőségei lehetővé teszik a hasonló jellegű beavatkozás elkerülését-pl. a sűrűn lakott városrészekben keresztül alagútban történő nyomvonal vezetéssel, vagy a felszíni nyomvonal mellé és fölé helyezett alagútszerű zajvédő fal rendszerrel.

Az Alkotmánybíróság korábbi döntéseiben arra is felhívta a figyelmet, hogy a tulajdonjog (és részjogosítványai) korlátozásának alkotmányosan elfogadható indoka lehet a korlátozás közérdekűsége. A közérdek és a tulajdonkorlátozás arányossága vizsgálatánál pedig az Alkotmánybíróság határozza meg azokat az ismérveket, amelyek a beavatkozás arányosságát eldöntik. [64/1993. (XII. 22.) AB határozat, ABh 1992, 382.]” (ABh 1996, 796.)

A közérdekű tulajdonkorlátozás arányosságát vizsgálva az Alkotmánybíróság a régi Ptk. rendelkezéseit vette figyelembe. A régi Ptk. 100. §-a értelmében „a tulajdonos a dolog használata során köteles tartózkodni minden olyan magatartástól, amellyel másokat, különösen szomszédjait szükségtelenül zavarná, vagy amellyel jogaik gyakorlását veszélyeztetné.” Ezt a rendelkezést a szomszédjog általános szabályának is szokás nevezni.

Az arányosság vizsgálatakor az Alkotmánybíróság tekintettel volt arra is, hogy az Alaptörvény a tulajdonjog védelmére vonatkozó rendelkezést követően, a XIII. cikk

(1) bekezdés második mondatában kimondja azt is, hogy „[a] tulajdon társadalmi felelősséggel jár.” Ez a rendelkezés különösen a közérdekből történő tulajdonkorlátozásokat, a korábbiakhoz képest szélesebb körben megvalósuló korlátozás-tűrés eseteket alapozhatja meg.

Jelen esetben a korlátozást a technikai fejlődés, konkrétan a helyi és körzeti televíziók digitális átállásának

a kényszere, illetve a mobiltelefon-használat széleskörű elterjedése váltotta ki. Ugyanakkor az Alkotmánybíróság rámutat arra is, hogy az Alaptörvény társadalmi felelősséget megállapító mondata az átjátszó antennák telepítőire és működtetőire is vonatkozik. tőlük – mint nyereségorientált gazdálkodó szervezetektől – mindenképpen elvárható, hogy a kivétel nélkül, minden egyes telepítéssel szükségképpen együtt járó zavarás, – amennyiben az szomszédjog-sértésnek minősül – káros következményeit méltányos módon enyhítsék az érintettek számára.

A tulajdonkorlátozás alkotmányosságát tehát akként lehet megítélni, hogy egyrészt közérdeket szolgál-e (ez alapján szükséges-e a korlátozás), másrészt, hogy a korlátozás arányos-e (azaz adott esetben érvényesül-e az értékgarancia.).

A kisajátítással megsérült a tulajdonelvonás alkotmányos garanciája a szükségesség és az értékarányosság elve.

Jelen esetben a szükségesség a közérdekűség az autópálya építés közérdekűsége, amely nem vitatható. Ezzel áll szemben az értékarányosság elve, mint alkotmányos egyensúly. Ez az egyensúly jelen esetben nem valósul meg így sérül azaz alkotmányos alapelv, hogy tulajdonelvonás esetén értékarányos kártalanítást kapjanak a tulajdonosok. Jelen esetben az értékegyensúly az ügyben eljáró igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő szakvéleményében van lefektetve. Annak figyelembevétele elmaradása alkotmányos jogot sért.

Az indítványozók alkotmányos joga azzal sérült, hogy a szükségesség tényét is vitatva, mivel a forgalomszabályozás más kedvezőbb megoldását - forgalom szétterítése több utcára a perbeli helyett –is lehetett volna alkalmazni, a tulajdonjog egy részjogosítványának elvonásával - használhatóság jelentős csökkenése-nem áll egyensúlyi arányban az értékarányosság elve, mert a bíróság a tulajdonelvonás teljes kompenzációját döntésében nem biztosította

Jelen ügyben a korlátozás súlya az elérni célhoz képest aránytalan-így alkotmányellenes-mivel a szakvélemény szerint az ingatlan értékcsökkenésben kifejezett használhatósága olyan mértékben csökkent, amely azt szinte eladhatatlanná teszi

Az arányos kompenzáció-amely a szakvéleményben megállapított teljes összeg, de legalábbis az indítványozók által jelen alapeljárásban igényelt további kompenzáció-elmaradása sérti a felhívott szükségesség- arányosság alkotmányos alapelvét

Az Alaptörvény XIII.Cikk.(2.) bekezdésében foglalt alkotmányos alapelv az azonnali és teljes kártalanítás elve azért sérült, mert

Az Alkotmánybíróság erre vonatkozóan a 20/2014. (VII. 3.) AB határozatában megerősítette az Alkotmánybíróság több mint két évtizedes egyöntetű gyakorlatát, mely szerint „[a]z alkotmányi tulajdonvédelem köre és módja nem szükségképpen követi a polgári jogi fogalmakat. A szükséges és arányos korlátozásnak, illetve a

tulajdonjog lényeges tartalmának ugyanis nincs polgári jogi megfelelője. A tulajdonjog részjogosítványai [...] nem azonosíthatók a tulajdonhoz való jog alkotmányi védelmet élvező lényeges tartalmával. [...] Az alapjogként védett tulajdon tartalmát a mindenkor (alkotmányos) közjogi és magánjogi korlátokkal együtt kell érteni.

Az alkotmányos tulajdonvédelem terjedelme mindig konkrét; függ a tulajdon alanyától, tárgyától és funkciójától, illetve a korlátozás módjától is. A másik oldalról nézve: ugyanezen szempontoktól függően az adott fajta közhatalmi beavatkozás alkotmányos lehetősége a tulajdonjogba más és más.« [64/1993. (XII. 22.) AB határozat, AB{20/2014. (VII. 3.) AB határozat alábbi megállapításait – megerősítette arra vonatkozó korábbi következetes gyakorlatát is, hogy „a kisajátítás a tulajdon közjogi megterhelésének az a szélső esete, amikor a teherviselés alkotmányossága elismerésre kerül, és emellett legfeljebb az állaggarancia értékgaranciával való helyettesítésére kerül sor, valamint hogy az állagelvonás ellen az Alkotmány nem ad feltétlen védelmet. A tulajdonhoz való alkotmányos jog védelme kapcsán ezért az a kérdés, milyen esetekben kell a tulajdonosnak a közhatalmi korlátozást minden ellenszolgáltatás nélkül eltűrnie, illetve mikor tarthat igényt kártalanításra tulajdonosi jogai korlátozásáért. .

Az Alkotmánybíróság a 20/2014. (VII. 3.) AB határozatában (Indokolás [154]) ismételten hangsúlyozta – először a 64/1993. (XII. 22.) AB határozatában (AB h 1993, 373, 381–382.) kifejtett – azon következetes álláspontját, hogy „[A]z alapjogi tulajdonvédelem sajátosságai miatt az állami beavatkozás alkotmányossága megítélésének súlypontja, az alkotmánybírósági értékelés voltaképpen a cél és az eszköz, a közérdek és a tulajdonkorlátozás arányosságának megítélése lett. Az alapjog-korlátozás szükségessége, illetve elkerülhetetlensége vizsgálatánál itt eleve figyelembe kell venni, hogy az Alkotmány 13. § (2) bekezdése a kisajátításhoz csupán a közérdeket kívánja meg, azaz, ha az értékgarancia érvényesül, ennél szigorúbb szükségesség nem alkotmányos követelmény.”

A 20/2014. (VII. 3.) AB határozat (Indokolás [154]) megerősítette azt is, hogy „»[A] törvénnyel érvényesített közérdek alkotmánybírósági vizsgálata ezért nem a törvényhozó választásának feltétlen szükségességére irányul, hanem – még ha formálisan nem is a közérdek fennállására irányul, hanem a szükségesség-arányosság ismérveit alkalmazza – arra kell szorítkoznia, indokolt-e a közérdekre hivatkozás, illetve, hogy a közérdekű megoldás nem sért-e önmagában is valamely más alkotmányos jogot [...]. A közérdek és a tulajdonkorlátozás arányossága vizsgálatánál viszont az Alkotmánybíróság általában is meghatározhatja azokat az ismérveket, amelyek a beavatkozás alkotmányosságát eldöntik. Ezzel ellen súlyozhatja azt a kényszerű veszteséget, amelyet a jogbiztonság közérdek szükségességének korlátozott felülvizsgálata miatt szenved.

Más esetekben a tulajdonkorlátozás arányosságához szükséges lehet a kártalanítás.« (ABh 1993, 373, 381–382.)”. érvényesítése mellett – akár a tulajdon teljes elvonása is alkotmányos lehet

Az Alkotmánybíróság jelenlegi gyakorlata a tulajdonjog állam általi korlátozásának három csoportját különíti el: a legsúlyosabb állami beavatkozásként tekinti a tulajdon elvételét (államosítás, kisajátítás), mely a tulajdon minden részjogosítványát teljes egészében megszünteti.

A második csoporthoz tartoznak a tulajdon használatát szabályozó rendelkezések (tipikusan pl. építési előírások), illetve a tulajdont terhelő közterhek (pl. adók) fizetésére vonatkozó szabályok.

E két klasszikus csoport mellett a harmadik csoportot azok az állami beavatkozások alkotják, amelyek nem sorolhatók az előző két csoportba, és jellemzőjük, hogy a tulajdonos dologhoz fűződő jogosítványait nem szüntetik meg teljes egészében, de mégis lényeges – akár a kisajátításhoz mérhető – módon érintik a tulajdon tárgyát, korlátozzák a tulajdonos jogait {lásd: 20/2014. (VII. 3.) AB határozat, Indokolás [157]}. VI.[38]

a bírósági döntések megsértették az értékazonosság elvét, mivel a tulajdon részjogosítványának-az ingatlan használatának birtokának korlátozása ellenértékeként a szakvélemények alapján megállapított teljes kompenzációs ellenérték megállapítása hiányában megsértették a tulajdonhoz való jogát a felpereseknek. A helyett annak csupán csak egy részét állapították meg.

A bírósági döntések így alkotmányos indok nélkül korlátozták a tulajdonosokat alkotmányos jogaik gyakorlásában, azaz azonnali és teljes kártalanításhoz való jutás megakadályozása tekintetében

a bírósági döntések megsértették az értékazonosság elvét, mivel a tulajdon korlátozásának-a környezetszennyezettség mértékéhez képest az ingatlanforgalmi szakértő által megállapított ellenértéke helyett annak csupán csak egy részét állapították meg. Így az ingatlan használat korlátozásának mértékéhez képest történő kompenzáció az egyenértékség elve alapján sérült.

A bírósági döntések így alkotmányos indok nélkül korlátozták a tulajdonosokat alkotmányos jogaik gyakorlásában, azaz az azonnali és teljes kártalanításhoz való jutás megakadályozása tekintetében

Alaptörvény XV Cikk.(1) bek.: A törvény előtt mindenki egyenlő

Az Alaptörvény XV. cikke alapján a törvény előtt mindenki egyenlő, Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés nélkül biztosítja. A hátrányos megkülönböztetés tilalma az Alkotmánybíróság

gyakorlatában a jogrendszer egészét átható alkotmányos alapelveként kapott értelmezést. A hátrányos megkülönböztetés tilalma nem jelenti minden megkülönböztetés tilalmát, a tilalom elsősorban az alkotmányos alap jogok terén tett megkülönböztetésekre terjed ki. személyek közötti, alkotmánysértő hátrányos megkülönböztetés akkor állapítható meg, ha valamely személyt vagy embercsoportot más, azonos helyzetben lévő személyekkel vagy csoporttal történt összehasonlításban kezelnek hátrányosabb módon. A megkülönböztetés pedig akkor alkotmányellenes, ha a jogszabály a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó (egymással összehasonlítható) jogalanyok között tesz különbséget anélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne.

Rámutatott az Alkotmánybíróság arra is, hogy az alapjognak nem minősülő egyéb jogra vonatkozó, személyek közötti hátrányos megkülönböztetés vagy más korlátozás alkotmányellenessége akkor állapítható meg, ha a sérelem összefüggésben áll valamely alapjoggal, végső soron az emberi méltóság jogával, és a megkülönböztetésnek, illetve korlátozásnak nincs tárgyilagos mérlegelés szerint ésszerű indoka, vagyis önkényes {lásd összefoglalóan: 14/2014. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [32]}. Az Alaptörvény XV. cikke (1) és (2) bekezdésének ezt az értelmezését követte a 32/2015. (XI. 19.) AB határozat is (Indokolás [78]–[80] és [91] pontja). A jelen esetben nem a diszkrimináció tilalmának általános szabályát, hanem

a XV. cikk (4) és (5) bekezdésében biztosított esélyegyenlőség és a nőket védő külön intézkedésekre vonatkozó szabályát kell alkalmazni. A diszkrimináció tilalom sérelme – legalább közvetve – összefüggésben áll az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerinti tulajdonhoz való joggal, . habár a tulajdon jogi fogalmát és tartalmát általában nem közvetlenül az Alaptörvény, hanem a más jogi normák határozzák meg, az Alaptörvény által védett jogok körét és tartalmát az Alaptörvény alapján kell megállapítani.

Ez azt jelenti, hogy a törvényhozás a tulajdonhoz való alapvető jog alapján köteles tiszteletben tartani azokat a jogosultságokat, amelyek az alkotmányos értelemben vett tulajdonhoz való alapvető jog összetevői {25/2015. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [55]}.. A jelen esetben azonban éppen a jogosultság egyik törvényi feltételének a mikénti értelmezése kérdés.

Nevezetesen az, hogy az indítványozók tekintetében a bíróság nem az Alaptörvénnyel összhangban alkalmazta a Pp.247.§.(1.) bekezdését akkor, amikor annak módosítását megelőző időben indult ügyben a fellebbezési eljárásban történt keresetösszegszerű felemelést elutasította

Az AB 9/2016 (IV.6.) Határozata (22.) szerint fentiek vizsgálhatók abból a szempontból, hogy a megkülönböztetésnek, illetve korlátozásnak van-e tárgyilagos mérlegelés szerint ésszerű indoka, vagyis nem önkényes-e.

A bíróságnak a jogalkalmazása és a jogértelmezése során megfelelően figyelembe kell vennie az Alaptörvényben foglaltakat. Az Alaptörvényben foglaltak lehetnek alapjogok, államcélok vagy alkotmányos értékek. Nyilvánvalóan a rendes bíróságnak minden rendelkezést megfelelően és differenciáltan kell figyelembe vennie az ítékezés során. Az Alaptörvény értelmezésekor ezzel azonosan foglalt állást a 8/2014. (III. 20.) AB határozat indokolásának [64] pontja. Az Alaptörvény XV. cikke (1) és (2) bekezdésének az értelmezett tartalma nemcsak a jogszabályokra irányadó alaptörvény-ellenességük vizsgálatakor, hanem a bírói döntésekben megjelenő jogszabály-értelmezésre is, a jogszabályok normatartalmának meghatározása során, a jogszabály konkrét tényállásra vonatkoztatásánál. Az, hogy egy-egy ügyben az eset összes körülményeinek mérlegelésénél a rendes bíróság az anyagi jog értelmezésekor milyen intenzíven hivatkozik a XV. cikk egyes elemeire, elsősorban a rendes bíróságra tartozó kérdés, de az értelmezés nem vezethet sem a jogszabály szövegének figyelmen kívül hagyására, sem az Alaptörvénnyel ellentétes eredményre. (26)

Az alapjognak nem minősülő egyéb jogra vonatkozó, személyek közötti hátrányos megkülönböztetés vagy más korlátozás alaptörvény-ellenessége a fentiek értelmében akkor állapítható meg, ha a sérelem összefüggésben áll valamely alapjoggal, végső soron az emberi méltóság jogával, és a megkülönböztetésnek, illetve korlátozásnak nincs tárgyilagos mérlegelés szerint ésszerű indoka, vagyis önkényes.

Jelen ügyekben a kereset fellebbezési eljárásban összességében felemelhetőségére vonatkozó jogszabályi feltételt az indítványozókra hátrányosan és korlátozóan értelmezték, amikor nem a jogszabályi módosulása előtt indult ügyekben nem adtak helyt a keresetösszegszerű felemelésének. A bírói ítéletekben megjelenő jog ezzel az értelmezett tartalommal olyan különbségtételt valósít meg, amely a törvényekből egyértelműen nem következik. Ilyen esetben a 28. cikk alapján többféle lehetséges értelmezés mellett az Alaptörvény alapján azt kell feltételezni, hogy a jogszabály erkölcsös és gazdaságos célt szolgál, a józan észnek és a közjónak megfelelően. Az adott esetben ez azt jelenti, hogy azonos tisztelettel és

körültekintéssel, az egyéni szempontok azonos mértékű figyelembevételével kell a jogosultságot meghatározni az érintett személyeket illetően, és az értelmezés nem vezethet önkényes eredményre. Nevezetesen: A jogszabály hatálybalépése előtt indult ügyekben minden érintett személynek joga volt a keresetet a fellebbezési eljárásban összegszerűleg felemelni. Az ítéletek jelen ügyben ezt az elvet megsértették. Az Alkotmánybíróság megállapítja: az Alaptörvény XIX. cikke elsősorban államcél fogalmaz meg, ez azonban - különösen az (1) bekezdés második mondatában megjelölt személyi körök esetén - a jogalkalmazót annyiban köti, hogy a jogszabályokat kétség esetén úgy kell értelmezni, hogy annak eredménye az államcél magvalósulását és ne akadályozását szolgálja. Jelen esetben az indítványozóknak joga van ezért az ítéletekkel szemben az Alaptörvény V. és XIII. Cikkében megállapított teljes kártalanításhoz

A II.r. alperes tekintetében a kereseti kérelem elkésztés miatti elutasítása a fenti felhívott alapjogot sérti, mert a Ptk 236.§.(2.) bek a.) pontja-továbbá a PK 51 és a PK 267- szerint is, az elévülés megkezdődik a tévedés megtévesztés felismerésekor. Ez a II.r alperes kapcsán a fekvőrendőrök elhelyezése károsító hatásnak szakértői megállapításával következett be, amelyhez képest a kereset nem késett el.

Az idézett jogszabály hely célja az önhibáján kívül határidőt mulasztó fél jogsegélyben történő részesítése. A jogszabály erkölcsös és gazdasági célt szolgál, továbbá a józan észnek és a közjónak megfelel. Mellőzése sérti a fentiekben felhívott alapjogot.

Alaptörvény XXVIII. Cikk (1.) bek mindenkinek joga van... valamely perben jogait és kötelezettségeit...a bíróság tisztességes eljárásban bírálja el.

A PKKB, a Fővárosi Törvényszék és a Kúria sem tett eleget indokolási kötelezettségének, annak hogy az anyagi jogszabályok előírásaitól miért tért el, így miért nem vette figyelembe azt, hogy a jogszabály erejénél fogva miért nem az I.r alperes tartozik az alkotmányos egyenérték 90-95%-os kompenzálásnak mértékével

A jogalkotó és a jogalkalmazó több évtizedes gyakorlata, hogy a károsultat nem terheli nyomozási kötelezettség a tekintetben, hogy a közutat használó vmely személy, stb. okozta e a kárt. Így sérti az indokolt bírói döntéshez való jogot, hogy az egyenértékűség teljes kompenzációja egy részének viselését nem a jogszabályilag felelős személyre, hanem perben nem álló kívülálló személyre, jogi személyre-az M5-ös autópálya túlsó oldalán lévő multikra telepíti.

E tekintetben alkotmányellenesen nincs érdemi bírósági döntés, mert nincs a tulajdonosok által felvetett kérdésre érdemi válasz, így sérül a tisztességes eljáráshoz való jog elve

Ugyancsak sérül a tisztességes eljáráshoz így az érdemi bírói döntéshez való jog alkotmányos elve, amikor az ítéletek nem adnak részletesen számot arról, hogy a II.r alperes vonatkozásban előterjesztett igény tekintetében a petitumok, miért tekinthetők elkésztettnek, amikor a körülmények megfelelnek a Ptk 326.§.(2.) bek.ben felhívott bekezdésének, amely alapján bizonyítást nyert, hogy a tudomásszerzés időpontja a [REDACTED] féle szakvélemény szerinti időpont és nem az egyik laikus felperes által feltételezett korábbi nyilatkozat, hogy feltételezhetően a fekvőrendőrök kitelepítése közrejátszhatott a kár keletkezésében.

Az ítéletek nem adnak részletes „elszámolást” arról, hogy miért a laikus feltételezés időpontja az elévülés kezdő időpontja és miért hagyják figyelmen kívül a törvény szerinti célt és évtizedes bírói gyakorlatot. Mind a Ptk felhívott szakasza, mind a PK 51 és a Pk 237 egyértelműen az önhibán kívüli mentesülés feltételeit tartalmazza, amely a károkozás személye megjelölését, okát és a tudomásra jutás időpontját, mint együttes feltételeit

feltételezi. Ez a [REDACTED] féle szakvélemény megismerést követően következett be. A szakvélemény megismerését követő egy éven belül a felperesek a II.r alperes tekintetében is benyújtották a keresetet, így a jogszabályi mentesülés feltételeit betartva nem történt elévülés. A fentiek részletes elmagyarázásának hiánya sérti az indokolt bírói döntéshez való jogot.

Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III . 1.) AB határozata: bontotta ki az indokolt bírói döntéshez való jogot a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból. Az Alkotmánybíróság szerint: „az Alap törvény XXVIII . cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen meg fogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossgal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket

A megsemmisíteni indítványozott határozatok megsértették a Pp. 22o. § .(1.) d.) pont második fordulátát, mert nem adták alkotmányos magyarázatát annak , hogy miért hagyták figyelmen kívül az irányadó jogszabályok rendelkezéseit

Az Alaptörvény XXVIII.Cikk. (7.) bekezdése szerint..Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági...döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti:

az Alkotmánybíróság egy általános követelményt állított fel a jogorvoslatokkal kapcsolatosan. ennek értelmében a jogorvoslathoz való jogot az azt megtestesítő jogorvoslat akkor juttatja érvényre, ha az a ténylegesség és hatékonyság követelményeinek megfelel. erre tekintettel mondta ki az Alkotmánybíróság, hogy minden jogorvoslat lényegi eleme a jogorvoslás lehetősége, vagyis, hogy a jogorvoslat formailag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát

A támadott ítéletek az indítványozók vonatkozásában ért jogsérelem orvoslásának alkotmányos kötelezettségét mulasztották el, mert az alperesi cselekmények-a környezetszennyezés jelentős megemelkedése, forgalom átterelés fekvőrendőrök elhelyezésével-miatt tulajdonjoguk jelentős korlátozást szenvedett az által hogy ingatlanuk elértéktelenedett amiatt, hogy használatuk-korábbi kertvárosias környezet-az alperesek tevékenysége következtében jelentősen korlátozódott.

Az ítéletek nyilvánvalóan megsértették a hatékony jogorvoslathoz való jogot, akkor, amikor figyelmen kívül hagyták a szükségszerűség és arányosság alkotmányos alapelvét:

Figyelmen kívül hagyták azt a körülményt, hogy a közúti közlekedés fejlesztése közérdek, de ezen belül a szükségesség mértéke csak akkor teljesül, ha az a forgalomtechnikai szempontokból a legkevésbé környezetszennyezően valósul meg.

Azzal, hogy az alperesek a forgalomtechnikai szakértő véleménye ellenére a forgalmat nem terítették szét a környező utcákra, hanem a perbeli útvonalra sűrítették, megsértették a szükségesség elvét.

Az ítéletek megsértették a hatékony jogorvoslathoz való alkotmányos jog elvét, amikor figyelmen kívül hagyták az arányosság elvét, mert

- egyrészt nem szükségszerű volt az alperesek ismertté vált forgalomszervezése-a forgalomnak az ingatlantulajdonosok ingatlanjai elé kizárólagosan történő szervezése
-más részt a szakértők által megállapított tulajdonjog korlátozás mértékének megfelelő kompenzáció egy részétől történő megfosztása

1b.)

f.) Határozott döntési kérelem:

Indítványozzuk a PKKB 26.P.52.683/2014/3, a Fővárosi Törvényszék 56.Pf.639.459/2014/5 sz ítélete továbbá a Kúria Pfv.III.21.899/2015/8 sz határozata alkotmányellenessége megállapítását és annak alapján azok megsemmisítését

Bp (2016.06.17.)

2016.08.18

Tisztelettel

